

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
19:19	20:18	21:03
19:17	20:21	21:07
19:20	20:19	21:04

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה המוסדות

למה אתה מתחתן?

אם הבעל או האישה מתחתנים כדי לקבל ולא כדי לתת הבית הזה יכול להרס

להודות גם כשקשה

לקושי יש מטרה, לנסיון יש ייעוד, לגרום לאדם להרים עיניים השמימה, להודות על הקושי, להודות על האתגר, להודות על הנסיון, להודות על ההתמודדות. זו עבודת החיים של כלנו, להודות על הקשיים שלנו, לשאת עיניים מודות השמימה, לשמוע, להכיל, לקבל ולומר תודה על כל קושי בו אנו נתקלים!

אם נוהגים כך - באותו רגע הקושי מוביל למטרה שלו, וממילא אין בו עוד צורך, והוא נפתר מאליו. אם יודעים להודות על מהו שנראה רע, אם יודעים לזכר את המבט ולומר תודה ושבח לבורא על קושי ונסיון - באותו רגע נפתחים שערי שמים להקל את הקושי, לפתור את הבעיה. כי המטרה הושגה. הבעיה היא, שלא תמיד יש לנו את התבונה והשכל להודות על הקושי, ואז, לא עלינו, נאלצים משמים להגדיל את הקשיים, להגדיל נסיונות, עד שהיהודי יודה לאלוקיו!

בפרשת השבוע, בתחילתה של 'קריאת שמע', אומר הפסוק 'ואהבת את ה'... ובכל מאורך', וביארו חז"ל: 'בכל מידה ומידה שהוא מודד לך - הוי מודה לו במאוד מאוד'. כלומר, תפקידו של היהודי בעולמו הוא, שאף אם יעבור עליו מה שיעבור, יתמודד עם מה שיתמודד, בין מול הטוב ובין מול מה שנראה רע - עדיין הוא מודה, משבח, מפאר ומהלל לבוראו.

זו הדרך הטובה ביותר להתחבר לבורא עולם, ולהקל על ההתמודדות שלנו. כי מטרת הנסיונות והקשיים היא לגרום לנו להודות, ולכן - ככל שנקדים להודות, ככל שנראה את הדברים הטובים הנעשים עימנו ונודה עליהם, וככל שנוסיף הודאה גם על מה שנראה פחות טוב - כך נזכה להפוך את כל העובר עלינו לחסדים גלויים, עליהם נוסיף להודות! (הרב אשר קובלסקי)

להחליף אותו בילד אחר היא תחליף? דוגמא אחרת: תאומים נולדו תאומים זהים, והנה שוד ושבר, אחד הילדים נחטף, בצר לה גידלה האם את הבן הנותר, וליבה מתגעגע לבן שאיננו. לאחר עשרים שנה גילה הבן החטוף את מקור מחצבתו. עם כל מה שאימו אוהבת אותו, לעולם לא תאהב אותו כבן שגידלה וחינה ורצצה ושטפה והניקה והלבישה והנעילה כו'. הרי שאפילו הגעגועים והקשר דם לא ידמו לקשר של הנתניה.

זוג שמתחתנים בשביל לקבל, אם ימצאו דבר שיתן להם יותר, יפרקו את הבית ויהרסו את שלומם ואת שלום הילדים - יפרקו את הבית. זוג שמתחתנים בשביל לתת אוהבים ומכבדים זה את זה. פעם ביקשו ממני לעשות שלום בין זוג, אמרה לי אז האשה, כשהדלות נכנסת מהדלתות השלום פורח מהחלונות. ועם זוג זה לא הצלחתי. כשבעל, כשאשה, מתחתנים בשביל לקבל אין דבק בבית. כל אחד דורש את טובת עצמו, אין נחת ושמחה רק עצבנות וכעסים.

ברחוב אומרים "כפרה שלי" עיניים שלי" לאחר החתונה הכפרה מתה והעיניים נעצמות. לאחר החתונה קורה שהיא לא מרגישה טוב, מבקשת ממנו תשפוך בבקשה את הזבל, מה הוא עונה? מה אני פרייאר שלך? ככה זה כשלא מודרכים כשחושבים שנישואין זה "חיים באושר ועושר".

תארו לעצמכם בעל השתתף בדרשה, התחזק בעניין כבוד הבית. למחרת בבוקר פנה ואמר לאשתו, אשתי היקרה והאהובה, אמרו חכמים איזוהי אשה כשרה בנשים העושה רצון בעלה, - עשי לי בבקשה כוס קפה. אמרה לו אשתו, אני גם למדתי בסמינר, ולמדתי שם כי חייב אדם לכבדה יותר מגופו. אתה תכין לי בבקשה כוס תה. מי צודק? שניהם צודקים. אז מה עם הכוס תה והכוס קפה?

שימו לב, שניהם לא צודקים, האשה אינה צריכה לדעת את חובתו אליה, והוא לא צריך לדעת מה חובה אליו. בשלחן ערוך של הבעל כתוב לכבד את אשתו, ובשלחן ערוך שלה כתוב לכבד אותה. כל היממה צריך אתה לכבד אותה, וכל היממה צריכה היא לרצות אותה. זהו בית מרום שמצליח ופורח, ושניהם מאושרים.

שבת שלום ומבורך!

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

אחד הדברים הגדולים לקשר בין בעל לאשה, להרבות אהבה ביניהם, זו הנתינה. רצונך לאהוב מישהו תן לו, לא כמו שחושב אדם בחוץ שכשאתה רוצה לקנות מישהו תן לו, הוא יאהב אותך? לאו דוקא, יעריך וירצה עוד. אבל חז"ל מלמדים אותנו שהנותן יאהב את המקבל. כי הנתינה מקשרת ומחברת. חז"ל אומרים רוצה אדם בקב שלו מתשעה קבין של חברו, עץ שעבד עליו עדיף לו ומתוק לו פריו, יותר מתשעה פירות מהשוק. ולמה? כי כשאתה משקיע במשהו הוא נהיה חלק ממך, ואתה אוהב אותו כמו שאתה אוהב את עצמך. כשאתה משקיע בחבר אתה נקשר אליו.

חתונה אינה זכויות, חתונה היא חובות. הכתובה כולה חובות של הבעל לאשתו, בכתובה אין מילה "מגיע לי" ואומרים חז"ל [סנהדרין עו] אוהבה כגופו ומכבדה יותר מגופו עליו הכתוב אומר וידעת כי שלום האלך ופקדת נוך. הוא אליה והיא אליו, אני לדודי ודודי לי, ואז שניהם מאושרים. ומאידך אומרים חז"ל (תדא"ר ט ילקוט ס' שופטים) מכאן אמרו חכמים אין לך אשה כשרה בנשים אלא אשה שהיא עושה רצון בעלה:

א"כ נמצא שאדם צריך כל היום, עשרים וארבע שעות, לחשוב כיצד להטיב לאשתו, לכבדה ולסייע לה, ואשתו מאידך גם צריכה לחשוב לעשות רצונה. וכך כשכל אחד חושב על השני - יש אהבה ביניהם וחיבה ביניהם וחיים חיים טובים. כשכל אחד מחפש את עצמו הבית לא יתפקד, כמו שאומרים בחוץ "אל תהיה פרייאר שלה" אדם מתחתן עם סיפורי עם, שהם חיו באושר ועושה. שם לא כתוב שאשה חולה, שהיא צריכה תמיכה, שהבעל צריך חיזוק. מי שמתחתן בלי הדרכה - סופו של בית זה להחריב.

בתקופה האחרונה היו אצלי כמה זוגות שהיו צריכים יעוץ, ולמעט אחד כולם הסתדרו על צד היותר טוב, כשאין הדרכה יש חורבן, וחבל להתחתן בצורה כזו. המושגים של הרחוב כ"כ מעוותים. סיפורי לי כאלה שהלכו להתייעץ עם יועץ נישואין "בעל נישואין" מה פירוש? שבעצמו התגרש שלוש פעמים...

כל כך יפים הם חיי התורה, חיי האהבה לפי התורה - שאמרו לי רבים שחזרו בתשובה רק משיחות אלו שמסרתי במשך השנים.

להמחיש יותר את הנתינה המקשרת, אתן דוגמא. תארו לכם, אמא שיש לה ילד מכווער. והנה מציעים לה

ההקדשה השבועית

חצנים הם אמת לתקיים

אלפי טלמי צארי המרשה

להצלחתכם אז לעיני קדושתם

התקשרו עכשיו: 05-04-200-01-01

לימינציה
יידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייזה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ססיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחובלות
אסף בן חיה
רושין בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן יודנה

לעילוי נשמות
שלמה בן ג'ון
סיגלית בת חנה
חן חיה
שמעון בן יילנדה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

נסיעה בשביל סליחה

טובות, אני סולחת גם לחברים שלך.

שאלה אותה מדוע באתם לצפת מירושלים? אמר לה אנו בחורים מבוגרים ורוצים כבר להתחתן, אך לא מוצאים את זיווגנו.

האישה המבוגרת, חילונית גמורה, אמרה לבחור אני מברכת אותך שתמצא כלה.

מספר הבחור, עליתי לאוטובוס חזרה לירושלים. בדרך אמי התקשרה ואמרה לי קיבלנו הצעה לשידוך - בחורה כלילת המעלות.

הבחור נפגש עם הבחורה מספר פגישות, ותוך שבוע נסגר השידוך. החתן סיפר את הסיפור בשבע ברכות!

שעשו ואמר לעצמו, ריבונו של עולם, נסעתי להתפלל כדי שהקב"ה ימציא לי את זיווגי, ומה עשיתי? במקום תפילה הלכתי ועשיתי גזל שינה. אני חייב לחזור לצפת ולפייס את אותה אישה מבוגרת. הוא שילם 80 ש"ח לאוטובוס הלך וחזור, הגיע לביתה של אותה אישה מבוגרת. אותה אישה לא שמרה תורה ומצוות. הוא דפק על הדלת והיא פתחה. אמר לה באתי לבקש ממך סליחה. לפני מספר ימים עברנו פה ברחוב בשעת לילה מאוחרת, ובלי לשים לב דיברנו בקול רם. לא עשינו זאת בכוונה, ואני מבקש שתסלחי לי מכל הלב. הגעתי לכאן באוטובוס שוב, בקושי היה לי את הכסף כדי לשלם את מחיר הנסיעה אליך.

אדם שיש בו יראת שמים זוכה לעבור את התמודדויות החיים בהצלחה, הוא מוגן ושמור מכל ניסיונות החיים.

יראת השמים שבו גורמת לו להתנהג כראוי וכמובן שהקב"ה לא נשאר חייב וזוכה לחיים טובים ואיכותיים.

יהודי עם יראת שמים חושש לעשות מעשים שאינם ראויים כיון שהוא יודע ומבין ש"עין רואה ואוזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים". בגמרא בברכות (לג): כתוב "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים", כלומר, בעניינים רוחניים, בענייני יראת שמים, הבחירה היא ביד האדם.

מספר הרב מילר ממודיעין עילית:

בישיבה גדולה וחשובה מירושלים, מספר בחורים מהמבוגרים שבחבורה שעדיין לא מצאו שידוך, התארגנו לנסיעה לקברות צדיקים לבית החיים בצפת, שם קבורים קדושי עליון. מטרתם הייתה להתפלל מעומק הלב שהקב"ה יושיע אותם מקריעת הים סוף הפרטית שלהם. לצורך מטרה חשובה זו הם שכרו בית שבו היו אמורים ללון לאחר התפילה. הם התפללו מעומק הלב בבית הקברות שבצפת, ובשעה 2.00 בלילה לאחר שסיימו לומר את כל ספר התהלים חזרו לבית ששכרו. תוך כדי הילוכם הם דיברו בקול רם, לא הרגישו שזה עלול להפריע למאן דהוא.

אישה מבוגרת ששמעה את הרעש פתחה את חלון ביתה וצעקה על הבחורים, אמרה להם אתם לא מתביישים לצעוק בקולי קולות בשעה כזו, ב-2.00 בלילה, תתביישו לכם! הבחורים ביקשו את סליחתה והמשיכו בדרכם. למחרת חזרו באוטובוס לירושלים. אחד מהבחורים שחזר איתם חשב על המעשה

האישה שאלה אותו בפליאה, אתה רוצה לומר לי שבאת במיוחד מירושלים רק כדי לבקש סליחה?

אמר לה הבחור, כן, באתי לבקש סליחה ואני מיד חוזר לירושלים.

אמרה לו האישה, המעשה הנאצל שעשית מאוד מרגש אותי. אני סולחת לך בלב שלם.

אמר לה הבחור תראי, אם אני כבר מבקש ממך סליחה אני רוצה לבקש סליחה גם בשם חבריי שהיו איתי. להם אין את הכסף לנסוע שוב באוטובוס לצפת, ולבקש ממך סליחה, לכן אני רוצה לבקש גם בשמם את סליחתך. חוץ מזה, שחבריי לא היה להם את האומץ לבוא ולבקש את סליחתך, אני תפסתי יוזמה ובאתי. אנא, תסלחי גם לחבריי.

אמרה לו, אתה בחור עם מידות ממש

"אישה מבוגרת ששמעה את הרעש פתחה את חלון ביתה וצעקה על הבחורים..."

יש לנו ללמוד מאותו בחור, הלא הפגיעה הייתה משותפת לו ולחבריו, אך הבחור הנ"ל בהיותו ירא שמים, הבין שלא עשה מספיק כדי לרצות את אותה אישה, הוא היה מוכן לנסוע לצפת ולבקש סליחה ולחזור כיון שהוא התאמץ יותר מכולם הוא קיבל ישועה יותר מהר מכולם.

וכן פירש היהודי הקדוש מפשיסחא זצ"ל, את הכתוב (תהלים קכ"ח, א'-ד'): "אשרי כל ירא ה'... אשריך וטוב לך... אשתך כגפן פוריה... בניך כשתילי זיתים..." וממשיך הכתוב "הנה כי כן יבורך גבר ירא ה'", כשבאים לברך גבר יש לברכו בברכה קצרה זו: "ירא ה'", שיהיה ירא שמים, וממילא כלול בברכה זו כל הטוב שנאמר לפני כן.

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

**חייגו עכשיו:
03-61-50-203**

*ההפצה הינה במחיר סמלי

עם שבט בנימין, והואיל והלכה זו נתחדשה ביום בט"ו באב נקבע יום זה ליום טוב.

ט"ו באב

ג. יום שכלו בו מתי מדבר - בספר במדבר פרשת שלח לך מסופר שעם ישראל שלחו מרגלים לתור את ארץ ישראל, והמרגלים חזרו ביום ט' באב ודיברו לשון הרע על ארץ ישראל ובעקבות זה נשבע ה' יתברך שכל הזכרים מבן 20 שנה ועד 60 שנה ימותו במדבר ולא יכנסו לארץ ישראל וכן נגזר על עם ישראל להיות 40 שנה במדבר, ולכן כל שנה ביום ט' באב היו חופרים קברים כל אחד לעצמו והיו נכנסים לקבר ובבוקר היה הכרוז קורא ואומר הבדלו החיים מן המתים וכל אחד שהיה נשאר בחיים היה הולך לביתו, ובשנה האחרונה חפרו קברים ובבוקר קמו וראו שהם חיים ואף אחד לא מת כיוון שכך חשבו שטעו בחשבון הימים ולכן חזרו ושכבו בקברים כל לילה עד ט"ו באב שאז כבר הירח מלא וכיוון שראו את הירח מלא שזה בט"ו באב הבינו שלא טעו בחשבון אלא ה' יתברך מחל להם ולא הרגם, ולכן קבעו את יום ט"ו באב ליום טוב.

כתוב במשנה בתענית (דף כו' עמוד ב') "אמר רבן שמעון בן גמליאל לא היו ימים טובים לעם ישראל כחמשה עשר באב וכיום הכיפורים" והגמרא שואלת מה יש בט"ו באב שזה נחשב ליום טוב מיוחד מילא יום כיפורים נחשב ליום טוב מיוחד כיוון שזה יום סליחה ומחילה לעם ישראל שעונותיהם של ישראל מתכפרים, וגם ביום כיפור ניתנו לוחות שניות על ידי משה רבנו (היינו שמשה ירד מהשמים עם הלוחות הראשונות וראה את עם ישראל שחטאו בחטא העגל אז שבר את הלוחות הראשונות, ואחר כך עלה משה שוב לשמים והתפלל לה' יתברך שימחל על עוון העגל, וביום י' בתשרי ה' יתברך אמר למשה "ויאמר ה' סלחתי כדברך" וה' יתברך נתן למשה לוחות שניות ומאז נקבע יום י' בתשרי שזהו יום הכיפורים ליום סליחה ומחילה), אבל יום חמשה עשר באב מדוע נחשב ליום טוב מיוחד שעליו אמר רבן שמעון שלא היו ימים טובים כמו היום הזה?

הגמרא מונה שישה דברים שקרו ביום זה:

ד. יום שהותר עם ישראל לעלות לבית המקדש - בימי רחבעם הבן של שלמה המלך התחלקה המלכות בעם ישראל היה מלך ליהודה ובנימין (והוא היה בירושלים) והיה מלך ישראל שהוא מלך על שאר השבטים, ומלך ישראל היה ירובעם בן נבט והוא שם שומרים על הדרכים שהיו מובילות לירושלים כדי שעם ישראל לא יעלו לבית המקדש ואז יחזרו לשלטונו של רחבעם, ולאחר מאות שנים הושע בן אלה היה מלך ישראל וביטל את השומרים שהיו על הדרכים ואותו היום שביטל היה יום ט"ו באב.

ה. יום שניתנו בו הרוגי ביתר לקבורה - בזמן חורבן בית המקדש השני היתה עיר בארץ ישראל ושמה 'ביתר' והרומאים החריבו את העיר כולה והרגו שם אנשים נשים וטף והיה הדם של ההרוגים הולך ונשפך אל הים ובמשך כל תקופת המלך אדריינוס הרשע לא נתנו הרומאיים לקבור את ההרוגים ונעשה להם נס ולא נרקבו הגופות וגם לא הסריחו, ביום ט"ו באב נתן מלך אחר לקבורם ועליהם תקנו ברכה רביעית בברכת המזון הטוב והמטיב, "הטוב" שלא הסריחו, "המטיב" שנתנו לקבורה.

ו. יום שפסקו מלכרות עצים למערכה - לצורך בית המקדש היו כורתים עצים למערכה (אש המזבח), וביום ט"ו באב פסקו לכרות עצים משום שמיום ט"ו באב כוח השמש נחלש ומאז לא היו יכולים לכרות את העצים כיוון שהעצים לא היו מספיק מיובשים והיו קצת לחים, ועצים לחים נוטים להתליע ועץ שיש בו תולעת פסול למערכה, והיו שמחים כיוון שהשלימו מצוה גדולה והיה יום זה נקרא יום שבירת הגרון.

הגמרא בתענית מסיימת שמיום ט"ו באב כיוון שמתארכים הלילות צריך להוסיף בלימוד התורה ומי שמוסיף - מוסיפים לו חיים.

ולכן יום ט"ו באב יש לנהוג בו שמחה ולהוסיף מעט במאכל ובמשתה לכבוד היום, ואין לומר בו וידוי ונפילת אפים.

א. יום שהותרו השבטים להתחתן אחד עם השני - בספר במדבר פרשת מסעי (פרק לו' פסוקים ח'-ט') התורה אומרת שאישה שהיא צריכה לקבל נחלה (כגון שאין לה אחים וכו') והיא משבט מסוים אסור לה להתחתן עם אדם משבט אחר כיוון שהיא צריכה לקבל את הנחלה של אביה ואם תתחתן עם אדם משבט אחר, כשהיא תמות הילדים שלה יירשו אותה ואז הנחלה תהיה על שמם, והרי הילדים נקראים משבט אחר (שכן לענין השייכות לאיזה שבט הולכים אחר האבא), אם כן הנחלה שהייתה עד עכשיו לשבט שלה תעבור לשבט אחר מתי שהיא תמות, ולכן התורה אסרה לאישה שהיא צריכה לקבל נחלה להתחתן עם אדם משבט אחר, ובאו חכמים ואמרו שכל האיסור הזה נוהג דווקא לאלו שנכנסו לארץ ישראל וכבשו אותה בימות יהושע בו נון אבל לאחר מכן בדורות שהבאים מותר לאישה שיורשת נחלה להתחתן עם אדם משבט אחר, והואיל והלכה זו נתחדשה ביום ט"ו באב נקבע יום זה ליום טוב, (והרמב"ן על התורה בפסוקים שם כתב שהטעם שהתורה הקפידה דווקא בזמן שנכנסו לארץ בימי יהושע בן נון שאישה שיורשת נחלה לא תתחתן עם אדם משבט אחר משום שהתורה רצתה שהשבטים לא יתערבו אחד בשני ושהגבולות לא יהיו מחוברים ולכן אחרי שחילקו כבר את הארץ ולכל שבט יש את הגבולות שלו ונודע מקום כל שבט ושבט, התורה כבר לא הקפידה שיתערבו אחד בשני כיוון שכבר ידוע מקומם של שבט ושבט).

ב. יום שהותר שבט בנימין להתחתן עם שאר השבטים - בנביא בספר שופטים (פרקים יט'-כ') מסופר שם ענין מעשה של פילגש בגבעה, ובעקבות מעשה זה כל השבטים נשבעו שלא להתחתן עם שבט בנימין, ביום ט"ו באב דרשו שכל האיסור הזה נאמר דווקא לאותו דור אבל לדורות הבאים אחר כך מותר להתחתן

רגע חושבים

הרב ישראל לוגסי

הקב"ה לא חייב לך כלום

שאת לא חייבת, מן השמים יעשו אתך מה שלא חייבים לך". אמרתי "תודה רבה", וירדתי במדרגות בוכה מאושר. קבלתי הרגע פרספקטיבה לכל החיים שחדרה לכל כדורית בדמי. יצאתי אל הגשם והחשכה, הבטתי בשחקים ולחשתי "הקדוש ברוך הוא הבנתי הכל, אני בתך האוהבת מביטיחה לך, שכמו שאתה נותן בחנם לכולם, לבני אנוש לחיות ולעופות, לכל בריותיך, גם אני אתן מזמני מכספי ומהכחות שלי לילדיך. אני אעשה המון למענם גם אם אינני חייבת..."

נכנסתי לדירתי הקטנה מאושרת מן הגלוי ואז גמלה החלטה בלבי. מחר אלך לבית היולדות ואעזר לילודות. הן חלשות וזקוקות לסעוד.

קניתי כמה מתנות והפתעות והלכתי לשמח אותן. הן באמת שמחו בנוכחותי אבל אחרי מספר שבועות הבנתי שכאן לא בדיק צריכים אותי. מחלקת יולדות היא מחלקה שמחה, יש תינוק אז יש ברית מילה, יש בת אז יש אור נוסף, יש בני משפחה, מתנות, ובסך הכל היולדות מאשרות... החלטתי להפנות את מרצי הוני ואוני למחלקה הכי... הכי... אונקולוגיה.

קניתי מן המעט שיש לי המון ממתקים, מכל הסוגים. ופלות, וחלוחה וקוקוס ושוקולדים שקדים ותמרים וסכריות וחיטופים, עם מפינונים מרהיבים והכל ארזתי בסלסלות מתוקות ובעצוב ססגוני ומשובב עין. התחלתי לעבר מאחת לאחת, ממטה למטה בחיוך במאור פנים כשאני אוחזת את עגלת הנוסטה, שאף היא מעצבת בשלל צלופנים ונירות מרשרשים, תענוג לעין, לחך, וללב.

השקעתי במצוה הזו את הלב הנשמה הכח והכסף. התאהבתי בחסד הזה, וכל חיוך קטנטן של מבריאיה, שובב את נפשי. רבונו של עולם, הרי שכונה שורה למעלה ממראשתיו של חולה, ובודאי שהמבריאיים הללו הם צדיקים אמתיים שאינם בועטים ביסורים, ולכן ברכתם ראויה שתתקיים.

בקשתי שיברכוני והן ברכוני בשמחה, עם הכרת הטוב, שספק אם אני ראויה לה. אחרי שנה נולד לנו - במזל טוב - בן. אחרי ארבע שנים נוספות קבלנו מתנה נוספת מהקדוש ברוך הוא שלא חייב לנו ילדים, עוד תאומות מקסימות.

אבל אני לא הפסקתי עם החובה שאינני חייבת. חיי סובבים סביב המתקת חייהם של האנשים והנשים הללו שנמצאים שם בקומה השביעית ובחסידי ה' יתברך יבראו. מדי יום שני בשבוע עם אמי שתחיה ועם בנותי, (כשהן בחפשה מן הלמודים) אנו מחלקות מאות סלסלות מתוקות, שממתקות חיים.

חצי טון ממתקים בחדש!!! למען בניו ובנותיו של מלך מלכי המלכים, שדורש מעמנו להיטיב עם הזולת, גם מבלי לקבל שכר. כמו שהבנת, כבר חלפו שנים רבות מאז. לפני ארבעה חדשים חתנו את בני כהור, שהוא תלמיד חכם גדול, ובחתונתו שמחוני בין השאר מאות רבות של רופאים אנשי צוות, חולים שהבריאו ובני משפחות של חולים שנפטרו. רציתי לספר לך שראיתי הרבה פרדות בחיי, אתה כבר מבין... חויתי המון תודות מכאלה על ערש דוי, שקובית שוקולד בלשונם גרמה להם אשר עצום, שאינני יכולה לתאר. ההסתכלות שלי על חיינו עלי אדמות מאד אופטימית, מאד שמחה, ולא אגואיסטית. אינני אשה עשירה, בעלי אברך שלא מקבל מלגה והממתקים שאני משיגה מכספי ומתורמים, עולים לי במאמץ רב. אבל הכל שוה. כי במדה עצומה אני חשה שהאשר שלי מקורו בעבדה שאני עושה לזולת מה שאני לא חייבת, אבל עכשו זה כה הדוק בשגרת חיי, עד שזה הפך למחיבות ממכרת ממש.

למאמרים נוספים של הרב ישראל לוגסי בקרו באתר 'שיבת אור דוד'

הבטתי על שלשה קלסרים עבים גדושי מסמכים ומכתבים, ובהם הדיאגנוזה הרפואית המוחצת. "לעולם תהיי עקרה". כולם כאן, פרופסורים, מומחים מן הארץ והעולם, מי לא? חוות הדעת שלהם שוכנות אחר כבוד מתיקות לפי תאריכים כרונולוגיים, עשר שנות נשואין, ואין יבבה של תינוק, על פי הטבע - הם אומרים - אין סכוי.

השעה עשר בלילה, האברך שלי סעד ערבית והלך לישון. אני לבד במטבח, תוהה ושבורה. הלילה הוא ליל נשואיני העשירי...

כן. אני מודה לקדוש ברוך הוא שזכה אותי בבעל אברך ירא אלקים מרבים, עדין נפש ובעל רגישות נדירה, שאפלו לא השמיע צלילון של טרזניה, לא שביב של אכזבה, ואף לא גרגיר אבק של יאוש. אבל הבית ריק משמחת ילדים, ואין בכתלים שקשוי צבעים, ואף קבית משחק או צעצוע לא נחבאים מתחת למטה או מאחורי הדלת. אשה עקרה.

שמעתי שעל פי ההלכה יכול הבעל לגרש את אשתו אחרי 10 שנות נשואין... לא חששתי, ידעתי שאצל אישי הגזרה היא משותפת, והוא לא יצער אותי לעולם!!! אבל הצער שלי לא מניח לי, אני טרודה. נרדפת, עצובה. חסרת מנוחה. מעגל שאין לו סוף. שכנה שנכנסה לא שאלה מדוע אני בוכה. היא הכירה את הספור. לפתע נצנץ רעיון במוחי. חיגתי לנהג מונית חרדי המוכר לנו ובקשתי שיגיע. שכנתי שמחה להתלוות אלי, לנחמני מעט, "בבקשה לאן נוסעים?" שאל הנהג, קח אותנו לרב הכי צדיק בירושלים, בקשתי, והמתן לנו כמה דקות. "בשמחה" השיבני "נוסעים מכאן 7 דקות דרומה לשכונת שערי חסד, ותכנסו לבית של גדול הדור הרב הגאון שלמה זלמן אויערבאך".

חורף. גשמי זעף, ברקים ורעמים לוו את המונית בדרכה, ובתוכה נהג טוב לב, ידידה מתפללת, ונשמה מיוסרת. הגענו. דפקתי בעדינות על הדלת. הרב פתח, ומי שהכירו הקסם מהארט פניו הלבבית. "מה אוכל לעזור?" שאל. ספרתי על בעלי הצדיק, על שלום הבית, ואז פרצתי בבכי גדול, עשר שנות נשואין, ללא ילדים, הרופאים אמרו: אין סכוי. והבכי שוטף כנהר מתגלגל... ולבי מנסה לקושש שברי תקוה וחלקי ישועה. אם בכלל. והלילה ליל נשואיני העשירי... כאמור.

כשנרגעתי מעט, שמעתי מפיו הקדוש, משפטים מזעזעים מחד, ומפלאים מאידך, מלים קשות ואוהבות יחדו, כמו אש ומים המשמשים בערבוביה אל טבעית "אני מאד מצטער בשבילך", אמר בלחש בעינים מזדהות, ואז הגביה מעט קולו והוסיף "אבל הקדוש ברוך הוא לא חייב לתת לך ילדים... הוא לא חייב לתת לך בריאות, ולא חייב לתת לך פרנסה, או בית או משפחה...". ובקול תקיף וחד סכם את דבריו "הקדוש ברוך הוא לא חייב!"

אני אשה פשוטה חשבתני לתומי שאשמע ממנו דברי נחמה, עידוד, שהקדוש ברוך הוא רחמן, ועוד אזכה לישועה ואולי יתן לי ברכה מיחדת בצרון סגלה, משהו אופטימי, והנה אני שומעת "הקדוש ברוך הוא לא חייב לך ילדים!!!"

הסתחררתי, עולם חשך בעדי לרגע, אבל הרב המיוחד הזה לא הטיף לי מוסר, הוא פשוט מלא אותי במסר מכוון. לפתע חשתי חמימות פנימית, של גלוי שמיימי, כואב, שורף את הלב אבל אמתי. הכי אמתי שיש. השתררה דממה, הבנתי שאין לו מה להוסיף לי, וכנראה זו גזרה שעלי לקבל באהבה. הסתובבתי לצאת "תודה כבוד הרב" מלמלתי. עשיתי צעד קטן החוצה ופתאום שמעתי מלה "אבל". הוא אמר "אבל". הפניתי ראשי לעברו, ומכאן ואילך שמעתי את המשפט הכל כך פשוט, אבל כה עצום ובונה ומטלטל לבבות "אבל דעי לך, שאם את תעשי למען אנשים מה שאת לא חייבת, אז מהשמים יעשו אתך מה שלא חייבים לך. כל המרחם על הבריות מרחמים עליו מן השמים, ומדה כנגד מדה לא בטלה..." החליתי לשנן את המשפט הזה, מדקדקת במלותיו כמו בקריאת שמע, "אם את תעשי למען אנשים מה

לפרטים נוספים חייגו
03-570-12-12
* מתאים לבחורים בגילאי 16-23 *

רוצים לחוות שבת מיוחדת של פעם בחיים?

ישיבת אור דוד מזמינה אתכם להצטרף לשבת מלאה רוחנית עם הרה"ג דניאל זר ובחורי הישיבה

ארוחות שף • תפילות מרוממות • חדרים ממוזגים